

EUROOPA PARLAMENT

PÕLLUMAJANDUSE JA MAAELU ARENGU KOMISJON

- SEKRETARIAAT -

J U H E N D

liikmete

Juuni 2009

SISUKORD

lehekülg

I.	PÕLLUMAJANDUSE JA MAAELU ARENGU KOMISJONI ROLL	3
II.	TEGEVUS EUROOPA PARLAMENDI ÕIGUSLOOMEALASE ROLLI RAAMES ..	3
	A. Õigusloomega seotud raportid	4
	B. Õigusloomega seotud raportid, mida käsitletakse lihtsustatud menetluse korras.....	5
	C. Teistele parlamendikomisjonidele esitatavad õigusloomega seotud arvamused (kodukorra artikkel 49).....	5
	D. Eelarvemenetlus	6
	E. Menetlus kaasatud komisjonide osalusel (kodukorra artikkel 50).....	6
III.	TEGEVUS EUROOPA PARLAMENDI ALGATUSROLI RAAMES	7
	A. Õigusloomealgatused (kodukorra artikkel 42)	7
	B. Algatusraportid (kodukorra artikkel 48)	7
	C. Õigusloomega mitteseotud raportid resolutsiooni ettepaneku alusel (kodukorra artikkel 120).....	8
	D. Õigusloomega mitteseotud arvamused.....	8
	E. Parlamendikomisjonis hääletusele pandavad muudatusettepanekud.....	8
IV.	RAPORTITE LÄBIVAATAMINE TÄISKOGU ISTUNGIL	9
	A. Täiskogu istungi päevakord.....	9
	B. Tagasisaatmine parlamendikomisjonile	9
	C. Akti menetlemine parlamendi istungil ilma muudatusettepanekute ja aruteluta (kodukorra artikkel 138).....	10
V.	MUU TEGEVUS	10
	A. Suuliselt vastatavad küsimused aruteluga (kodukorra artikkel 115)	10
	B. Avalikud kuulamised (kodukorra artikkel 193).....	10
	C. Iga-aastane õigusloomekava.....	11
	D. Majandus- ja Sotsiaalkomitee ja/või Regioonide Komitee arvamuse küsimine	11
	E. Delegatsioonid	11
VI.	KOORDINAATORID JA RAPORTÖÖRIDE NIMETAMINE	11
VII.	MUU TEAVE	12

I. PÕLLUMAJANDUSE JA MAAELU ARENGU KOMISJONI ROLL

1. Põllumajanduskomisjoni kui parlamendikomisjoni põhiülesanne on koostada:
 - õigusloomega seotud raporteid (või arvamusi vastutavale komisjonile) Euroopa Komisjoni poolt nõukogule esitatud ettepanekute kohta iga kord, kui on nõutav Euroopa Parlamendi arvamus (konsulteerimine);
 - algatusraporteid päevakohaste küsimuste või Euroopa Komisjoni teatiste kohta.
2. Vastavalt kodukorra VII lisale kuuluvad põllumajanduse ja maaelu arengu komisjoni vastutusalasse järgmised küsimused:
 1. ühise põllumajanduspoliitika toimimine ja arendamine;
 2. maaelu arendamine, kaasa arvatud vastavate rahastamisvahenditega seonduv;
 3. järgmiste valdkondade õigusaktid:
 - a) veterinaar- ja taimekaitseküsimused, loomasööt, eeldusel, et need meetmed ei ole mõeldud inimeste tervise kaitsmiseks;
 - b) loomakasvatus ja loomade heaolu;
 4. põllumajanduslike toodete kvaliteedi parandamine;
 5. põllumajanduslike toorainete varud;
 6. Ühenduse Sordiamet;
 7. metsandus.

II. TEGEVUS EUROOPA PARLAMENDI ÕIGUSLOOMEALASE ROLLI RAAMES

3. Põllumajandusvaldkonnas konsulteeritakse Euroopa Parlamendiga üldjuhul EÜ asutamislepingu artikli 37 lõike 2 alusel, kuna kaasotsustamist ei kohaldata ühise põllumajanduspoliitika suhtes enne Lissaboni lepingu jõustumist.

Skemaatilisel toimub see konsulteerimine järgmiselt:

- Euroopa Komisjon koostab (nõukogu määruse, direktiivi või otsuse)¹ ettepaneku, mille ta edastab Euroopa Liidu Nõukogule;
- nõukogu konsulteerib komisjoni ettepaneku osas Euroopa Parlamendiga iga kord, kui asutamisleping teda selleks kohustab. Sel eesmärgil edastab ta nimetatud ettepaneku Euroopa Parlamendi presidendile;

¹ Vt EÜ asutamislepingu artiklit 249:
„Määrust kohaldatakse üldiselt. See on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides. Direktiiv on saavutatava tulemuse seisukohalt siduv iga liikmesriigi suhtes, kellele see on adresseeritud, kuid jätab vormi ja meetodite valiku selle riigi ametiasutustele.
Otsus on tervikuna siduv nende suhtes, kellele see on adresseeritud.”

- parlamendi president saadab Euroopa Komisjoni ettepaneku vastutavale komisjonile põhjalikuks läbivaatamiseks ning teistele asjaomastele komisjonidele arvamuse saamiseks.
4. Kui põllumajanduskomisjon on vastutav komisjon, võib ta:
 - a) koostada raporti ja nimetada selleks raportööri (kodukorra artikkel 45)
 - b) või kohaldada lihtsustatud menetlust vastavalt kodukorra artiklile 46.
 5. Kui põllumajanduskomisjoni poole on pöördutud ainult arvamuse saamiseks (kodukorra artikkel 49), koostab ta vastutavale komisjonile esitamiseks arvamuse ning nimetab arvamuse koostaja. Komisjon võib ka otsustada arvamust mitte esitada.
 6. Nii raportöörid kui arvamuse koostajad nimetatakse üldiselt fraktsioonide koordinaatorite ettepaneku alusel (vt VI peatükki), kes jaotavad erinevaid raporteid ja arvamusi punktisüsteemi alusel. Mainitud süsteem loodi selleks, et tagada raportite ja arvamuste õiglane jaotamine vastavalt iga fraktsiooni arvulisele esindatusele komisjonis.

A. Õigusloomega seotud raportid

7. Kuni Lissaboni lepingu jõustumiseni pöördutakse põllumajanduse ja maaelu arengu komisjoni poole endiselt üldjuhul selliste õigusaktide puhul, mis nõuavad ainult ühte lugemist (lihtne konsulteerimine); ainsad erandid puudutavad üldjuhul küsimusi, mis on seotud loomatervise või loomade heaoluga. Lihtne konsulteerimine toimub järgmiselt:
 - kui parlamendikomisjonile edastatakse Euroopa Komisjoni ettepanek, on tal vastavalt kodukorra artiklile 37 võimalus pärast õiguskomisjonilt eelneva arvamuse saamist vaidlustada Euroopa Komisjoni poolt valitud õigusliku aluse kehtivus või sobivus;
 - kui raportöör on nimetatud, koostab ta, tavaliselt sekretariaadi abiga, raporti projekti (kodukorra artikkel 45), mis sisaldab:
 - Euroopa Komisjoni ettepaneku kohta tehtavaid võimalikke muudatusettepanekuid, millele lisatakse vajaduse korral lühikesed selgitused. Nende vabatahtlike selgituste koostamise eest vastutab raportöör ja neid ei panda hääletusele (selgituse pikkus ei tohi ületada 500 tähemärki, vastasel korral selgitust ei tõlgita);
 - õigusloomega seotud resolutsiooni projekti, milles raportöör näitab üksnes ära, kas parlament kiidab Euroopa Komisjoni ettepaneku heaks, lükkab selle tagasi või esitab selle kohta muudatusettepanekuid (kodukorra artikli 55 lõige 2);
 - vajaduse korral seletuskirja, milles selgitatakse ülalmainitud esimeses osas võetud seisukohta (maksimaalselt 3000 tähemärki). Nagu ka selgituste eest, vastutab seletuskirja eest üksnes raportöör ja seda ei panda hääletusele. Seletuskirjale võidakse lisada finantskalkulatsioon, milles näidatakse ära raporti võimalikud finantsmõjud ja selle kokkusobivus mitmeaastase finantsraamistikuga.

Üldjuhul peab raportöör esitama oma raporti projekti komisjoni sekretariaadile kolm nädalat enne selle läbivaatamist, arvestades tõlkimise, trükkimise ja jaotamise tähtaegu.

Parlamendikomisjonides vastu võetud lõplikke raporteid saab võtta osaistungjärgu päevakorda, kui need on kontrollitud ja esitatud hiljemalt:

- a) üks kuu enne asjaomast osaistungjärku esimese lugemise õigusloomega seotud raportite (COD) puhul;
- b) reedel neli töönädalat enne asjaomase osaistungjärgu algust nõuandemenetluse raames vastuvõetavate õigusloomega seotud raportite (CNS) puhul ja algatusraportite (INI) puhul;
- c) reedel kolm töönädalat enne asjaomase osaistungjärgu algust muude raportite puhul.¹

B. Õigusloomega seotud raportid, mida käsitletakse lihtsustatud menetluse korras

8. Vastavalt kodukorra artikli 46 lõikele 1 on parlamendil õigus Euroopa Komisjoni ettepanekuid läbi vaadata lihtsustatud menetluse korras, näiteks kui need ei vaja põhjalikku uurimist (tähtaja edasilükkamine, olemasolevate eeskirjade rakendusmeetmed jne).
9. Sellisel juhul võib põllumajanduskomisjoni esimees teha pärast õigusloomega seotud ettepaneku esimest arutelu ettepaneku võtta mainitud ettepanek vastu ilma muudatusteta. Kui selle vastu ei ole vähemalt 1/10 komisjoni liikmetest, esitab komisjoni esimees parlamendile raporti, milles kiidetakse ettepanek heaks. Sellisel juhul kohaldatakse kodukorra artiklit 138 (akti menetlemine parlamendi istungil ilma muudatusettepanekute ja aruteluta).
10. Artikli 46 lõikes 2 sätestatakse, et komisjoni esimees võib teha ettepaneku, et tema ise või kõnealuse õigusakti läbivaatamise eest vastutav raportöör töötab välja muudatusettepanekud, mis kajastavad komisjonis toimunud arutelu. Kui komisjon on selle ettepanekuga nõus, edastatakse vastavad muudatusettepanekud komisjoni liikmetele. Sellisel juhul on liikmetel vähemalt 21-päevane tähtaeg muudatusettepanekute läbivaatamiseks, ja kui tähtaja möödudes ei ole vähemalt 1/10 komisjoni liikmetest vastuväiteid esitanud, loetakse raport vastuvõetuks. Sellisel juhul esitatakse raport ja muudatusettepanekud kodukorra artikli 138 lõike 1 teise lõigu ning sama artikli lõigete 2 ja 4 alusel Euroopa Parlamendile heakskiitmiseks ilma aruteluta.
11. Kui aga 1/10 liikmetest esitab sellise menetluskorra suhtes vastuväiteid, pannakse muudatusettepanekud järgmisel komisjoni koosolekul hääletusele (kodukorra artikli 46 lõige 3).
Siiski ei kasutata seda lihtsustatud menetlust praktikas kaasotsustamismenetluse dokumentide puhul, kui nõukogu kavatses Euroopa Komisjoni ettepanekut muuta.

C. Teistele parlamendikomisjonidele esitatavad õigusloomega seotud arvamused (kodukorra artikkel 49)

12. Komisjoni poole pöördub selle vastutusalasse kuulavas valdkonnas arvamuse saamiseks kas Euroopa Parlamendi president vastutava komisjoni määramisel või vastutava komisjoni taotlusel või juhul, kui mõni komisjon soovib avaldada oma

¹ Juhatuse poolt 17. novembril 2008 vastu võetud mitmekeelsuse eeskiri.

arvamust küsimuse kohta, milles pöörduiti vastutava komisjoni poole. Kahel viimasel juhul esitavad asjaomased komisjonid Euroopa Parlamendi presidendile taotluse, et küsimus edastataks neile kodukorra artikli 188 lõikes 3 sätestatud tingimustel.

Nõuandvaks komisjoniks määratud komisjon nimetab arvamuse koostaja. Viimane töötab vastutavale komisjonile esitamiseks välja arvamuse projekti, mis õigusloomega seotud dokumentide puhul koosneb ainult komisjonile edastatud teksti muudatusettepanekute projektidest, millele on vajaduse korral lisatud lühikesed selgitused. Selgituste koostamise eest vastutab üksnes arvamuse koostaja, kuid komisjon võib esitada ka kirjaliku lühiselgituse arvamuse kohta tervikuna. Vastutav komisjon määrab kindlaks tähtaja, mille jooksul nõuandev komisjon peab esitama oma arvamuse, et vastutav komisjon saaks seda arvesse võtta. Kui vastutav komisjon ei ole nõuandva komisjoni poolt vastu võetud muudatusettepanekuid arvesse võtnud, ei ole viimasel võimalik esitada neid Euroopa Parlamendi täiskogu istungil (kodukorra artikli 49 lõige 5). Sellisel juhul võib kõnealuseid muudatusettepanekuid esitada ainult fraktsioon või vähemalt 46 parlamendiliiget (kodukorra artikli 156 lõige 1).

D. Eelarvemenetlus

13. Komisjoni poolt koostatud kõige olulisem arvamus on arvamus Euroopa Liidu üldeelarve projekti kohta. Siin on põllumajanduskomisjoni ülesandeks:

- koostada arvamus eelarvekomisjonile;
- esitada muudatusettepanekute projekte või parandusettepanekuid eelarve projekti põllumajanduse valdkonnas. Eelarvekomisjon vaatab muudatusettepanekute projektid või parandusettepanekud läbi ja seejärel pannakse need täiskogu hääletusele parlamendis, mis koos nõukoguga on eelarvepädevad institutsioonid.

Muudatusettepanekute projektid käsitlevad mittekohustuslikke kulusid, mille üle lõplik otsustusõigus on Euroopa Parlamendil. Parandusettepanekud käsitlevad kohustuslikke kulusid, mille kohta võtab otsuse vastu nõukogu (vt EÜ asutamislepingu artiklit 272). Eelarvereeleid on täpsemalt kirjeldatud kodukorra IV lisas.

Lissaboni lepinguga nähakse ette mittekohustuslike ja kohustuslike kulude eristamise kaotamine. Eelarvemenetlus läheneb selle tagajärjel kaasotsustamismenetlusele. Et eelarvet hakkavad vastu võtma Euroopa Parlament ja nõukogu ühiselt, muutub põllumajanduse ja maaelu arengu komisjoni arvamus veelgi tähtsamaks, kuna põllumajanduskulud moodustavad märkimisväärse osa eelarvest. Samuti muutub igaaastase eelarvemenetluse käigus olulisemaks põllumajanduskomisjoni arvamuse koostaja roll.

E. Menetlus kaasatud komisjonide osalusel (kodukorra artikkel 50)

14. Kui pädevusküsimus on edastatud esimeeste konverentsile ja esimeeste konverents on arvamusel, et küsimus kuulub peaaegu võrdselt kahe või enama komisjoni pädevusvaldkonda või et küsimuse eri osad kuuluvad kahe või enama eri komisjoni pädevusvaldkonda, võib ta otsustada asjaomased komisjonid kaasata. See tähendab, et:

- ühiselt lepitakse kokku küsimuse käsitlemise ajakava;

- raportöör ja arvamuse koostajad teavitavad pidevalt üksteist ning püüavad jõuda kokkuleppele nii tekstide kui ka muudatusettepanekuid puudutavate seisukohtade osas;
- asjaomased esimehed, raportöör ja arvamuse koostajad püüavad määrata ühiselt kindlaks teksti osad, mis kuuluvad igapäevasele pädevusse või nende ühisesse pädevusse, ning leppida kokku omavahelise koostöö täpse korra;
- vastutav komisjon kiidab kaasatud komisjoni muudatusettepanekud heaks ilma hääletuseta, kui need puudutavad küsimusi, mis kuuluvad vastutava komisjoni esimehe arvamuse kohaselt kaasatud komisjoni pädevusse ning ei lähe vastuollu raporti teiste osadega;
- kui ettepaneku osas toimub lepitusmenetlus, kuuluvad parlamendi delegatsiooni kõigi kaasatud komisjonide arvamuse koostajad.

(Vt lisaks kodukorra artiklit 50.)

Kui tegemist on väga tähtsa küsimusega, võib esimeeste konverents otsustada, et kohaldatakse komisjonide ühiste koosolekute ja ühise hääletusega menetlust (kodukorra artikkel 51).

III. TEGEVUS EUROOPA PARLAMENDI ALGATUSROLLI RAAMES

A. Õigusloomealgatused (kodukorra artikkel 42)

15. Vastavalt EÜ asutamislepingu artikli 192 teisele lõigule võib Euroopa Parlament taotleda, et Euroopa Komisjon esitaks õigusaktide ettepanekuid küsimuste kohta, mille puhul ta peab vajalikuks ELi õigusakti väljatöötamist (uus õigusakt või olemasoleva õigusakti muutmine), kui vastavat ettepanekut ei ole Euroopa Komisjoni programmis ette nähtud.

Sellisel juhul töötab vastutav komisjon pärast esimeeste konverentsi loa saamist välja algatusraporti, mis pannakse parlamendis hääletusele. Raportis sisalduv resolutsioon võetakse lõpphääletusel vastu parlamendi liikmete hääleteenamusega. Parlamendi resolutsioonis näidatakse ära akti õiguslik alus ja sellele lisatakse üksikasjalikud soovitusel taotletava ettepaneku sisu suhtes; ettepanek peab olema kooskõlas põhiõigustega ja subsidiaarsuse põhimõttega. Kui ettepanekul on finantsmõju, näitab parlament ära, kuidas tagatakse piisavate rahaliste vahendite olemasolu.

B. Algatusraportid (kodukorra artikkel 48)

16. Põllumajanduskomisjon võib oma esimehe või ühe või mitme liikme ettepanekul otsustada taotleda esimeeste konverentsi luba koostada algatusraport oluliste ja/või päevakohaste teemade kohta, mis enamasti ei ole pälvinud Euroopa Komisjoni või nõukogu piisavat tähelepanu.

Kui luba on saadud, koostab põllumajanduskomisjon õigusloomega mitteseotud raporti (kodukorra artikkel 47), mis koosneb poliitilise olemusega resolutsiooni ettepanekust ja seletuskirjast. Pärast raporti heakskiitmist komisjonis võetakse see täiskogu istungi arutelude päevakorda ja parlament võib selle lihthääaltenamusega vastu võtta. Kui erijuhud välja arvata, on muudatusettepanekud täiskogu istungil arutamiseks vastuvõetavad ainult siis, kui need esitab raportöör (uue teabe arvessevõtmise eesmärgil) või kui need esitab vähemalt kümnendik parlamendiliikmetest. Fraktsioonid võivad siiski esitada alternatiivseid resolutsiooni ettepanekuid.

Ühe parlamendikomisjoni poolt samaaegselt koostatavate õigusloomega mitteseotud raportite arv ei tohi olla üle kuue, välja arvatud erijuhtudel (kodukorra XVIII lisa), nagu õigusloomega seotud algatusraportid (kodukorra artikkel 42).

C. Õigusloomega mitteseotud raportid resolutsiooni ettepaneku alusel (kodukorra artikkel 120)

17. Iga parlamendiliige võib esitada resolutsiooni ettepaneku (mis ei tohi olla pikem kui 200 sõna) mõne Euroopa Liidu tegevusvaldkonda kuuluva küsimuse kohta. Kui ettepanek kuulub põllumajanduskomisjoni pädevusvaldkonda, edastab Euroopa Parlamendi president ettepaneku põllumajanduskomisjonile läbivaatamiseks.

Sellisel juhul võib põllumajanduskomisjon otsustada:

- liita resolutsiooni ettepaneku teiste resolutsiooni ettepanekute või raportitega;
- võtta vastu arvamuse, mille võib esitada kirja vormis;
- koostada algatusraporti (kodukorra artikkel 48). Sellisel juhul on vajalik esimeeste konverentsi luba.

Resolutsiooni ettepaneku autoreid teavitatakse komisjoni ja esimeeste konverentsi otsustest.

D. Õigusloomega mitteseotud arvamused

Õigusloomega mitteseotud tekstide puhul koosneb arvamus vastutava komisjoni esitatud resolutsiooni ettepaneku kohta tehtavatest ettepanekutest (kodukorra artikli 49 lõige 2). Nendele muudatusettepanekutele võib lisada lühikese kirjaliku selgituse iga muudatusettepaneku kohta eraldi või kogu arvamuse kohta tervikuna.

E. Parlamendikomisjonis hääletusele pandavad muudatusettepanekud

18. Iga parlamendikomisjoni liige võib esitada komisjonis muudatusettepanekuid:

- Euroopa Komisjoni õigusloomega seotud teksti kohta (sellisel juhul peab muudatusettepaneku vasakpoolses veerus olema toodud Euroopa Komisjoni ettepanek ja parempoolses veerus muudetud tekst);
- õigusloomega seotud resolutsiooni projekti kohta;
- algatusraportis sisalduva resolutsiooni ettepaneku kohta.

Muudatusettepanekud tuleb esitada kirjalikult ja tõlgituna kõigisse keeltesse enne nende hääletusele panemist. Arvestada tuleb komisjoni esimehe poolt kindlaks määratud esitamise tähtaegu.

Kui mitu muudatusettepanekut käsitlevad õigusloomega seotud teksti või resolutsiooni ettepaneku ühte ja sama punkti, on võimalik esitada kompromissmuudatusettepanekuid, mis pannakse hääletusele enne kõiki kompromissi aluseks olevaid muudatusettepanekuid. Üldiselt esitab sellised muudatusettepanekud raportöör, kui need ei tulene mitme fraktsiooni ühisalgatusest või komisjoni esimehelt.

IV. RAPORTITE LÄBIVAATAMINE TÄISKOGU ISTUNGIL

A. Täiskogu istungi päevakord

19. Esimeeste konverents koostab komisjonide esimeeste konverentsi soovitude alusel täiskogu istungi päevakorra projekti (kodukorra artikkel 137).
20. Kuna täiskogu istungid ja komisjonide koosolekud kattuvad, ei ole siiski alati võimalik võtta komisjonis vastu võetud raporteid nende vastuvõtmisele vahetult järgneva istungi päevakorda.

Sellisel juhul võib komisjon üritada päevakorra projekti muuta järgmisel viisil:

- taotledes kiirmenetluse kohaldamist (kodukorra artikkel 142), kui tegemist on nõuandemenetluse raames koostatud raportiga;
- või esitades ettepanekuid päevakorra projekti muutmiseks (kodukorra artikkel 140) nii nõuandemenetluse raames koostatud raportite kui ka algatusraportite puhul.

Muudatusettepanekud esitatakse heakskiitmiseks Euroopa Parlamendile.

B. Tagasisaatmine parlamendikomisjonile

21. Raport võidakse parlamendikomisjonile tagasi saata, kui:
 - seda taotleb fraktsioon või vähemalt 40 parlamendiliiget (kodukorra artikli 175 lõige 1).

Taotluse võib esitada päevakorra kinnitamise ajal, enne arutelu algust või enne hääletust või hääletuse ajal. Iga menetlusetapi jooksul neist kolmest võib tagasisaatmist taotleda ainult ühel korral.

- Kui Euroopa Komisjon ei võta tagasi ettepanekut, mis ei saanud täiskogu istungil häälteenamust, või ettepanekut, mille suhtes on võetud vastu selle tagasilükkamise ettepanek, saadetakse see tagasi vastutavale komisjonile, kes peab kahe kuu jooksul koostama uue raporti (kodukorra artikkel 56), välja arvatud juhul, kui täiskogu otsustab õigusloomega seotud resolutsiooni hääletusele panna.

- Sama menetlust kohaldatakse, kui Euroopa Komisjon ei kiida heaks kõiki parlamendis tema ettepaneku suhtes vastu võetud muudatusettepanekuid. Kui raportöör või komisjoni esimees taotleb hääletuse edasilükkamist (Euroopa Komisjoniga läbirääkimiste pidamiseks ja talle surve avaldamiseks) ja kui parlament nii otsustab, loetakse küsimus tagasisaadetuks vastutavale komisjonile uueks läbivaatamiseks (kodukorra artikli 57 lõige 2).

Ka sel juhul peab parlamendikomisjon esitama parlamendile raporti kahe kuu jooksul.

C. Akti menetlemine parlamendi istungil ilma muudatusettepanekute ja aruteluta (kodukorra artikkel 138)

22. Kui (õigusloomega seotud või mitteseotud) raporti vastuvõtmisele on olnud vastu vähem kui 1/10 komisjoni liikmetest, kantakse see parlamendi täiskogu istungi päevakorda vastuvõtmiseks ilma muudatusettepanekuteta ja seega ilma aruteluta. Kui aga fraktsioonid või üksikud parlamendiliikmed, kes moodustavad kokku 1/10 parlamendiliikmetest, on palunud enne esimeeste konverentsi poolt lõpliku päevakorra projekti koostamist kirjalikult luba muudatusettepanekute esitamiseks, määrab parlamendi president kindlaks muudatusettepanekute esitamise tähtaja.

Lisaks sellele võib parlament istungi algul toimuva päevakorra kinnitamise ajal otsustada korraldada raporti osas arutelu kas esimeeste konverentsi ettepanekul või fraktsiooni või vähemalt 40 parlamendiliikme taotlusel.

23. Kui päevakorrapunkti käsitletakse ilma aruteluta, võib vastutava komisjoni raportöör või esimees esineda vahetult enne vastava päevakorrapunkti hääletamist kuni kaheminutilise avaldusega.

V. MUU TEGEVUS

A. Suuliselt vastatavad küsimused aruteluga (kodukorra artikkel 115)

24. Iga komisjon võib esitada Euroopa Komisjonile või Euroopa Liidu Nõukogule suuliselt vastatavaid küsimusi aruteluga, et saada täiendavat teavet mingi kindla teema kohta või võimaldada parlamendil rakendada talle täidesaatva võimu kontrollimiseks antud volitusi.

Küsimused esitatakse kirjalikult parlamendi presidendile, kes saadab need edasi esimeeste konverentsile. Esimeeste konverents otsustab, kas võtta need täiskogu istungi päevakorda.

Küsimused Euroopa Komisjonile tuleb esitada vähemalt üks nädal enne selle istungi avamist, mille päevakorda need küsimused soovitakse võtta. Nõukogule suunatud küsimuste puhul on tähtaeg kolm nädalat.

Täiskogu istungi arutelu kokkuvõtmiseks võib parlamendikomisjon esitada resolutsiooni ettepaneku koos kiire hääletuse taotlusega (kodukorra artikli 110 lõige 2).

B. Avalikud kuulamised ja seminarid (kodukorra artikkel 193)

25. Iga komisjon võib esimeeste konverentsi loal korraldada avaliku kuulamise ja kutsuda sellel osalema eksperte või läbivaatamisel olevast probleemist huvitatud osaliste esindajaid.

Senise tava kohaselt võib korraldada kolm kuni neli kuulamist aastas kokku kuni 16 eksperdi osalusel, kelle kulud kaetakse parlamendi eelarvest.

Samuti on võimalik korraldada seminare koordinaatorite poolt valitud teemadel. Seminaride käigus palutakse ekspertidel anda valitud teemal lühiülevaade. Ekspertide (üldjuhul 2–4) kulud kaetakse poliitikaosakonna eksperdikulude eelarvest.

Koordinaatorite taotlusel on võimalik moodustada ka välisekspertide rühmi, et pakkuda põllumajanduskomisjoni liikmetele pidevat tuge mõnes ulatuslikus teemavaldkonnas. Ka siin kaetakse ekspertide kulud poliitikaosakonna eksperdikulude eelarvest.

C. Iga-aastane õigusloomekava

26. Enne iga aasta lõppu lepivad Euroopa Parlament ja Euroopa Komisjon kokku iga-aastase õigusloomekava, mis hõlmab kogu kavandatud õigusloomealast tegevust (kodukorra artikkel 35). Põllumajanduskomisjon võib edastada parlamendi presidendile tähelepanekud oma pädevusalasse kuuluvate programmiosade kohta.

D. Majandus- ja Sotsiaalkomitee ja/või Regioonide Komitee arvamuse küsimine

27. Parlamendikomisjon võib esitada Euroopa Parlamendi presidendile taotluse, et üldiste probleemide või konkreetsete küsimuste käsitlemisel, näiteks algatusraporti puhul, küsitaks Majandus- ja Sotsiaalkomitee (kodukorra artikkel 124) ja/või Regioonide Komitee arvamust (kodukorra artikkel 125). Parlamendikomisjon teatab tähtaja, mille jooksul need organid peavad oma arvamuse esitama. Taotlus küsida Majandus- ja Sotsiaalkomitee ja/või Regioonide Komitee arvamust esitatakse täiskogule heakskiitmiseks ilma aruteluta.

E. Delegatsioonid

28. Komisjonidel on õigus moodustada delegatsioone, mida võib lähetada väljapoole parlamendi kolme töökohta. Parlamendi juhatuselt loa saamiseks peab delegatsiooni moodustamine olema põhjendatud. Igal aastal võib sellistes delegatsioonides osaleda maksimaalselt 25 liiget. Ühes delegatsioonis ei või olla rohkem kui 12 liiget. Üldjuhul moodustatakse igal aastal 3–4 delegatsiooni. Lähetuste kestus on põhimõtteliselt piiratud kolme päevaga, reisimisele kuluv aeg kaasa arvatud. Üldiselt piirduvad lähetused Euroopa Liidu territooriumiga.

VI. KOORDINAATORID JA RAPORTÖÖRIDE NIMETAMINE (kodukorra artikkel 192)

29. Igas komisjonis nimetatakse iga fraktsiooni kohta üks koordinaator (esindaja). Koordinaatorid kohtuvad korrapäraselt (üldjuhul enne teise koosolekupäeva koosolekut) komisjoni esimehe kutsel, et jaotada raportid ja arvamused, teha otsuseid algatusraportite ja kuulamiste kohta ning arutada kõiki sisemise töökorraldusega seotud küsimusi, nagu lihtsustatud menetluse kohaldamine. Aseesimehi võib kutsuda koordinaatorite koosolekutel osalema nõuandvas rollis.
30. Raportöörid nimetab parlamendikomisjon koordinaatorite ettepanekul. Fraktsioonid võivad iga raporti puhul nimetada variraportööri, kes jälgib raporti arengut ja püüab oma fraktsiooni nimel saavutada parlamendikomisjonis kompromissi. Parlamendikomisjon võib koordinaatorite ettepaneku alusel otsustada kaasata variraportööre kaasotsustamismenetluse raames nõukoguga kokkuleppe saavutamiseks peetavatesse läbirääkimistesse. Et tagada pikas perspektiivis teatav võrdsus fraktsioonide vahel, on siiani kasutatud järgmist mudelit:
- igal fraktsioonil on õigus saada kindel protsent raportitest või arvamustest, mis vastab fraktsiooni arvulisele osakaalule parlamendikomisjonis;
 - vastavalt raportite või arvamuste poliitilisele tähtsusele annavad koordinaatorid neile teatava arvu punkte (0,5–6 punkti raportite puhul, 0,5–3 punkti arvamuste puhul);
 - peale iga punktide andmist teisendatakse igale fraktsioonile antud punktide summa protsendiks kõikide eraldatud punktide kogusummast ja seda suhtarvu võrreldakse protsendiga, millele igal fraktsioonil on õigus.

Sel moel on võimalik välja selgitada, milline on iga fraktsiooni veel kasutamata osa, ning moodustada vastav pingerida.

31. On aga selge, et pingerida ei anna automaatselt õigust raportite jaotamiseks. Jaotamine toimub poliitiliste hinnangute ja valikute alusel ning kokkuleppe mittesaavutamise korral langetatakse otsus hääletamise teel (igal koordinaatoril on nii mitu häält, kui on komisjonis tema fraktsiooni kuuluvaid liikmeid). Erandjuhtudel konsulteeritakse ka fraktsioonide esimeestega.

Sekretariaadi koostatud punktitali eesmärk on seega üksnes anda olukorrast adekvaatne ülevaade ja see on üks hindamisteguritest, mida koordinaatorid peavad otsuste langetamisel arvesse võtma.

VII. MUU TEAVE

32. Põllumajanduskomisjoni liikmed määratakse parlamendi uue koosseisu esimesel osaistungjärgul ning uuesti kahe ja poole aasta pärast. Fraktsioonide ettepanekul määrab komisjon oma avakoosolekul ametisse juhatuse, mis koosneb esimehest ja kolmest aseesimehest.
33. Lisaks võivad fraktsioonid määrata igasse komisjoni sama palju alalisi asendusliikmeid, kui neil on komisjonis täisliikmeid.

Alalistel asendusliikmetel on õigus osaleda komisjoni koosolekutel, seal sõna võtta ning täisliikme puudumisel osaleda hääletusel. Samuti võib neid nimetada raportöörideks või arvamuse koostajateks.

34. Põllumajanduskomisjoni koosolekud kutsuvad kokku selle esimees, kes koostab ka päevakorra projekti. Komisjon on otsustusvõimeline, kui kohal on veerand tema liikmetest (kodukorra artikli 195 lõige 2).

Pärast iga koosolekut koostatakse protokoll, mis esitatakse komisjonile ühel järgmisel koosolekul kinnitamiseks. Protokollis kantakse üksnes komisjonis langetatud otsused päevakorra eri punktide kohta. Protokollis kantakse ka arutelu ajal sõnavõttudega esinenud isikute nimed.

Koosolekud on avalikud, kui komisjon ei otsusta teisiti.

35. Hääletamise kord komisjonides on sarnane täiskogu istungil kehtiva korraga.

36. Tekstide pikkusele parlamendi juhatuse otsusega¹ kohaldatavad nõuded on järgmised:

seletuskirjad ja ettevalmistavad töödokumendid:

- 7 lehekülge õigusloomega mitteseotud raporti puhul,
- 6 lehekülge õigusloomega seotud raporti puhul,
- 3 lehekülge arvamuse puhul;

resolutsiooni ettepanekud:

- 4 lehekülge, seahulgas põhjendused, kuid välja arvatud volitused;

õigusloomega mitteseotud arvamuste järeldused:

- 1 lehekülge;

muudatusettepanekute selgitused:

- ei ole kohustuslikud, kuid maksimaalselt 500 tähemärki.

Arvestuslikuks leheküljeks loetakse 1500 tähemärki ilma tühikuteta.

¹ Juhatuse poolt 17. novembril 2008 vastu võetud mitmekeelsuse eeskiri.